

фільмів про жакливі сторінки власної історії свідчить, що для українських кінематографістів Голодомор досі залишається «білою плямою» в ідейному та мистецькому сенсі.

Р. Нікулін

ВПЛИВ КОМЕДІЙНОЇ ЕКСЦЕНТРИКИ НІМОГО КІНО НА СУЧАСНИЙ КОМЕДІЙНИЙ ТА ПРИГОДНИЦЬКИЙ КІНЕМАТОГРАФ

R. Nikulin

THE INFLUENCE OF COMEDIC ECCENTRICITY ON MODERN COMEDY AND ADVENTURE CINEMA

Історія кінематографу свідчить про періоди виняткового творчого розмаїття, одним з яких є епоха німого кіно. Ексцентричність цього періоду відображалася не лише в незвичайних сюжетах та вражаючих ефектах, але й у стилі режисури та акторській грі. Відомі режисери та актори такого періоду, такі як Фріц Ланг, Фрідріх-Вільгельм Мурнау, Еріх фон Штрогейм, Девід Ворк Гріффіт та інші, внесли незабутній вклад у розвиток кінематографу.

Ексцентрична природа німого кіно проявлялася в інноваційних підходах до режисури та кадру. Режисери часто використовували нестандартні камерні кути, рух камери, монтажні техніки, що створювали неповторну атмосферу та естетику. Ці техніки визначили не лише спосіб наративу, але й візуальне сприйняття фільмів, що вплинуло на пізніші покоління режисерів і візуальних художників.

Сучасне екранне мистецтво не може уникнути впливу ексцентричності німого кіно. Елементи акторської гри, режисури та візуальної естетики того періоду знаходять своє відображення в сучасних фільмах. Від стилізованих чорно-білих картин до використання незвичайних камерних кутів і монтажних рішень, вплив німого кіно відчутний у різноманітних аспектах кінематографу.

Завдяки творчому спрямуванню та експериментам, здійсненим у період німого кіно, сучасні режисери та актори знаходять натхнення та вчать відкривати нові можливості в кіноіндустрії. Цей вплив, хоч і невидимий на перший погляд, залишає свій слід у формуванні кінематографічної культури та мистецтва загалом.

Епоха німого кіно визначилася не лише захопливими драмами та епічними пригодами, але й неперевершеною комедійною ексцентрикою, представленою такими майстрами, як Макс Ліндер, Чарльз Чаплін, Бастер Кітон, Гарольд Ллойд та іншими. Вони створили не лише неповторні образи, але й вплинули на розвиток комедійного та пригодницького кіно, відображаючи елементи гумору, шарму та пригод.

Однією з особливостей німого комедійного кіно є високий рівень фізичного гумору та ексцентричних акторських витончених рухів. Великі майстри цього періоду, такі як Бастер Кітон та Чарльз Чаплін, вражали глядачів не лише своїми незвичайними пригодами, але й захоплювали їх сміхом через несподівані ситуації та винахідливі трюки. Цей стиль комедії, що базується на фізичному гуморі, став одним із головних підґрунть для подальшого розвитку комедійного кіно.

Крім того, німі комедії також відзначалися високим ступенем експериментів у сценаріях та режисурі. Режисери, такі як Макс Ліндер, Бастер Кітон, Чарльз Чаплін та Гарольд Ллойд, впроваджували нові техніки зйомки, що дозволяли ще більше підкреслити гумористичні елементи фільму. Це створювало унікальну динаміку та ритм у комедійних стрічках, що вразили та захоплювали аудиторію.

Сучасний комедійний та пригодницький кінематограф не може уникнути впливу великих майстрів німого кіно. Елементи фізичного гумору, ексцентричних образів та інноваційних режисерських рішень, започатковані в епоху німого кіно, знаходять своє відображення в сучасних комедіях та пригодницьких стрічках. Від культових казкових пригод до мільйонних комедійних блокбастерів, вплив німої ексцентрики видно в різноманітних аспектах кінематографу.

Завдяки таланту та креативності великих майстрів німої комедії, сучасні режисери та актори знаходять віддзеркалення і натхнення в їхніх творах. Вплив цих великих артистів не тільки продовжує жити в кінематографічному світі, але й надихає нове покоління творців на створення неповторних та захоплюючих фільмів для аудиторії всього світу.

Сучасний кінематограф надзвичайно багатогранний і відображає вплив ексцентричності німого кіно через відомих режисерів та акторів, які вміло використовують ці елементи у своїх фільмах.

Один з яскравих прикладів впливу ексцентричних гегів та трюків німого кіно можна побачити у фільмах Джекі Чана. Він відомий своїм унікальним стилем бойових сцен, що поєднують у собі елементи гумору, ексцентрики та неймовірних трюків. Наприклад, у фільмі «Поліцейська історія» (1985) і його продовженнях, Джекі Чан вдало поєднує бойові сцени з комедійними моментами, а також вражає глядачів своїми неймовірними трюками та акробатичними вміннями. Його стиль сміливих трюків та комедійних ситуацій є прямим спадкоємцем ексцентрики німого кіно. Наприклад, у фільмі «Проект А» (1983) є сцена «Погоня на велосипедах». У цій сцені Джекі Чан використовує кожен можливий об'єкт на вулиці для того, щоб врятуватися від злочинців, які переслідують його. Він виконує неймовірні трюки на велосипеді, включаючи відскоки від машин, перескоки через перешкоди та навіть використання велосипеда як зброї для боротьби з противниками. І це нам дуже нагадує відому сцену Кітона на мотоциклі з його фільму «Шерлок-молодший» 1924 року.

Таке враження, що Джекі Чан, повторюючи трюки німого кіно у своїх фільмах, начебто посилає Кітону привіт, показуючи таким чином — «Бачиш, Бастер, твої трюки досі живуть і продовжують смішити нове покоління глядачів».

Ще одним прикладом є фільми Стівена Спілберга, який вдало використовує елементи ексцентрики, зокрема в погонях та екшн-сценах своїх фільмів. Наприклад, у фільмі «Індіана Джонс: У пошуках втраченого ковчега» (1981) та його продовженнях, Спілберг вдало поєднує захоплюючі погоні, ексцентричні образи та несподівані ситуації, створюючи неповторну атмосферу пригодницького кіно. Наприклад, сцена «Погоня на автомобілях». У цій класичній сцені Індіана Джонс (виконуваний Гаррісоном Фордом) переслідує німецькі вантажівки. Сцена наповнена ексцентричними моментами, такими як перетинання шляху з карколомними вантажівками, перевороти автомобіля та навіть боротьба з ворогами під час руху.

Ще одна сцена «Погоня на вагонетках» з фільму «Індіана Джонс і Храм Долі» (1984) — яскравий приклад, як комедійна ексцентрика наповнює саме кульмінаційну сцену фільму. І хоча подібної погоні на вагонетках не було ще в історії кінематографа, проте в трюках вгадуються комедійні моменти ексцентричних німих фільмів Кітона, Ллойда, де герої примудрялися влаштувати погоні навіть на паровозах (фільм «Генерал» 1926 року. Режисер Бастер Кітон).

І це тільки приклад деяких сцен у таких відомих режисерів, як Джекі Чан і Стівен Спілберг, у яких ми наглядно бачимо вплив ексцентричності німого кіно на сучасний кінематограф. Їхні фільми успішно поєднують сучасні кінематографічні технології, унікальний стиль, фізичні трюки та комедійні ситуації, відзначаючись як високим рівнем майстерності, так і великим впливом на глядачів.

Отже, вплив комедійної ексцентрики німого кіно на сучасний комедійний та пригодницький кінематограф є невіддільною частиною його еволюції. Структура, естетика та емоційна глибина, запозичені з німого кіно, продовжують жити в нових кінематографічних шедеврах, збагачуючи культурну спадщину та надихаючи майбутні покоління творців. Творчий доробок великих майстрів німої комедії залишає свій слід у формуванні культурної спадщини та визначає шлях для подальшого розвитку жанру в майбутньому.

Д. Ізмайлов

**КОНЦЕПЦІЇ ДЖ. КЕМПБЕЛЛА
НА ПРИКЛАДІ АНАЛІЗУ ФІЛЬМУ ВІМА ВЕНДЕРСА «НЕБО НАД БЕРЛІНОМ»**

D. Izmailov

**J. CAMPBELL'S CONCEPTS ON THE EXAMPLE
OF THE ANALYSIS OF WIM WENDERS' "SKY OVER BERLIN"**

Образ янголів є одним з самих впізнаваних образів у мистецтві. Вони архетип Опекуна. За Карлом Густавом Юнгом? архетип — впізнавані збірні образи, властиві для будь-якої культури будь-якого часу. Юнг вважав, що архетипи віддзеркалюють різні іпостасі нашого «Я» і тому ми повинні прожити кожен з них. Але, архетипічними можуть бути не лише образи героїв, а й структури побудови сюжету або стратегія драматургічного шляху героя в історії. Таким дослідженням закономірностей побудови сюжету займався Дж. Кемпбелл, який у праці «Тисячолікий герой» запропонував термін «мономіфу» — загального шаблону, на якому вибудовуються міфи всіх народів світу та ввів термін «шляху героя». Базуючись на його дослідженнях, пропонуємо проаналізувати головного героя з фільму В. Вендерса «Небо над Берліном».

У фільмі Віма Вендерса про янголів повною мірою зображується трансформація головного героя — Даніеля. Фільм хоч і заснований на біблійській міфології, проте його суть не змінилась, якщо б при створенні використовували античні легенди тощо. Це доводить «мономіфічність» цього фільму — зрозумілість образів будь-якому глядачу попри його належність до певної культури.

«Небо над Берліном» починається з того, що два янголи, Даніель та Кассіель, читаючи сокровенні думки людей, насолоджуються свободою і одночасно заздрять смертним. Головні герої не бачать кольорів, не відчувають своєї легкості, не здатні розпізнати смак кави та відчути страх перед смертю. У їх ставленні до людства простежується їх різниця: обидва хочуть дослідити природу людини, проте звертають увагу на різні речі. Даніель хоче відчувати фізично та емоційно все те, що почувають люди. Згодом його погляд зміщується на кохання та циркової артистки Маріон. Він бажає отримувати насолоду від життя: пити лате, їсти смачну їжу, носити шляпи, обіймати кохану жінку. Навіть коли він стає людиною, то обирає собі фах пекаря — людини, яка створює гастрономічну насолоду. Ці ознаки свідчать про приналежність героя до архетипу Коханець або Естет — індивідуума, для якого